

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Jitky Zavřelové ve věci

žalobce: **V. Z., IČO: X,**
sídlem X,
zastoupen JUDr. Igorem Nitrianským, advokátem,
sídlem Kostelní náměstí 16, Prachatice,

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy,**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2016, č. j. 276/2016-110-SDNA/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze a tímto soudem postoupenou usnesením ze dne 14. 11. 2016, č. j. 9 A 178/2016-12, Krajskému soudu v Praze jako místně příslušnému se žalobce domáhá vyslovení nicotnosti v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný částečně změnil a částečně potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dál jen „krajský úřad“) ze dne 6. 6. 2016, č. j. 082931/2016/KUSK (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a to tak, že v části výroku o porušení čl. 8 odst. 6 nařízení č. 561/2006 se ruší a řízení se v této části zastavuje. V návětí prvostupňového rozhodnutí pak žalovaný změnil výčet ustanovení upravujících příslušnost krajského úřadu. Ve zbytku žalovaný prvostupňové rozhodnutí krajského úřadu potvrdil.

2. Krajský úřad prvostupňovým rozhodnutím uložil žalobci pokutu dle § 35 odst. 2 písm. b) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění účinném do 3. 10. 2017 (dále jen „zákon o silniční dopravě“), ve výši 4 000 Kč, neboť žalobce porušil povinnost podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona o silniční dopravě tím, že nezajistil, aby řidič P. M. dodržel ustanovení týkající se doby řízení, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku, když ten porušil čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 tím, že nedodržel denní dobu řízení v době od 06:59 hod. dne 13. 3. 2015 do 01:24 hod. dne 14. 3. 2015, když řídil 14 hodin a 55 minut, čl. 7 téhož nařízení tím, že nedodržel bezpečnostní přestávku, když v době od 11:27 hod. dne 13. 3. 2015 do 01:24 hod. dne 14. 3. 2014 řídil 13 hodin a 57 minut bez přestávky, čl. 8 odst. 2 téhož nařízení tím, že od 06:59 hod. dne 13. 3. 2015 po následujících 24 hodin vykázal odpočinek v délce 5 hodin a 35 minut namísto minimálně požadovaných devíti hodin denní doby odpočinku a čl. 8 odst. 6 téhož nařízení tím, že ve dvou po sobě následujících týdnech zkrátit týdenní odpočinek pod 45 hodin.
3. Žalobce namítá, že správní řízení bylo zahájeno až po uplynutí zákonem stanovené jednorochní lhůty pro zahájení řízení. Důvodem pro zahájení správního řízení proti žalobci byly závady zjištěné při silniční kontrole dne 7. 4. 2015. Oznámení o zahájení správního řízení bylo krajským úřadem vydáno přesně po roce dne 7. 4. 2016, žalobci však bylo doručeno až dne 13. 4. 2016. V souladu s ustanovením § 46 odst. 1 správního řádu bylo tedy správní řízení zahájeno až po uplynutí zákonem stanovené jednorochní lhůty. Žalobce je přesvědčen, že za správní orgán ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 zákona o silniční dopravě je nutno považovat orgán Policie České republiky (dále jen „orgán policie“), který provedl silniční kontrolu, a tedy že lhůta pro zahájení řízení o uložení pokuty začala běžet již v den silniční kontroly, tedy dne 7. 4. 2015. Dle názoru žalobce by opačný výklad byl proti smyslu daného ustanovení a vedl by ke svévoli správních orgánů, pokud by po provedené silniční kontrole mohla věc „ležet“ u orgánu policie několik let, aniž by byla předána příslušnému orgánu a bylo zahájeno správní řízení. Takový postup by znamenal právní nejistotu pro účastníky správního řízení.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření k žalobě předně shrnul dosavadní průběh správního řízení. K námitce žalobce ohledně toho, že správní řízení bylo zahájeno po uplynutí jednorochní lhůty pro zahájení řízení o uložení pokuty, odkázal na § 36 odst. 1 zákona o silniční dopravě, dle kterého je k projednávání správního deliktu v prvním stupni příslušný dopravní úřad, v jehož správním obvodu byla provedena kontrola, na jejímž podkladě byl správní delikt zjištěn. Definice dopravního úřadu je pak uvedena v ustanovení § 34 odst. 1 písm. b) zákona o silniční dopravě, podle kterého je v „ostatních věcech“ tedy i ve věcech nákladní dopravy dopravním úřadem krajský úřad. Řízení o správním deliktu lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se o porušení povinností plynoucích ze zákona o silniční dopravě dozvěděl příslušný dopravní úřad – v tomto případě krajský úřad. Začátkem běhu jednorochní lhůty pro zahájení správního řízení proto není okamžik kontrolního zjištění policejního orgánu, který není orgánem příslušným k projednávání správních deliktů v silniční dopravě a není ani orgánem kraje. Ze spisového materiálu vyplývá, že kontrolní zjištění bylo krajskému úřadu doručeno dne 21. 4. 2015 a od tohoto data počala běžet krajskému úřadu jednorochní lhůta pro zahájení řízení o správním deliktu. Správní řízení bylo zahájeno dne 13. 4. 2016, kdy bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení správního řízení ze dne 7. 4. 2016. Správní řízení tak bylo zahájeno osm dní před vypršením jednorochní lhůty.
5. Žalovaný se vymezil i vůči tvrzení žalobce, že by uvedený výklad mohl vést ke svévoli

správních orgánů. Dle § 36 odst. 1 věta druhá zákona o silniční dopravě je možnost zahájení správního řízení o správním deliktu v silniční dopravě současně limitována i objektivní pětiletou lhůtou, která plyne ode dne spáchání správního deliktu.

6. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že dne 7. 4. 2015 v 09:42 hodin na silnici č. X, na čerpací stanici A., 36. km ve směru P. – S. byla provedena kontrola nákladního automobilu R. M., reg. zn. X a nákladního návěsu N. G. T. F., reg. zn. X, které v době kontroly řídil P. M. a dopravu provozoval žalobce V. Z., o čemž byl sepsán protokol o provedení kontroly provozování nákladní dopravy. Z protokolu je zřejmé, že vozidlo bylo vybaveno digitálním tachografem a bylo kontrolováno období od 10. 3. 2015 do 7. 4. 2015. Při kontrole bylo zjištěno, že dopravce nezajistil, aby řidič řádně vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a byla zjištěna čtyři porušení norem podle NR (ES) č. 561/2006. Protokol je podepsán řidičem.
7. Součástí spisu je dále úřední záznam ze dne 13. 4. 2015, č.j. KRPS-128257-1/PŘ-2015-011106, ze kterého vyplývá průběh předmětné silniční kontroly, kopie řidičského průkazu a průkazu profesní způsobilosti řidiče, kopie technického průkazu vozidla, kopie eurolicence č. X a vyhodnocení norem kontrolním programem Targa.
8. Ze správního spisu dále plyne, že spolu s přípisem Policie ČR ze dne 13. 4. 2015, č.j. KRPS-128257-2/PŘ-2015-011106, bylo kontrolní zjištění postoupeno Krajskému úřadu Středočeského kraje. Z razítka podatelny krajského úřadu umístěného na přípisu Policie ČR vyplývá, že kontrolní zjištění bylo krajskému úřadu doručeno dne 21. 4. 2015.
9. Dne 7. 4. 2016 vydal krajský úřad oznámení o zahájení správního řízení č.j. 056652/2016/KUSK, které bylo dle přiložené doručky doručeno žalobci dne 13. 4. 2016. V tomto řízení vydal krajský úřad dne 6. 6. 2016 shora označené prvostupňové rozhodnutí, kterým uložil žalobci dle § 35 odst. 2 písm. b) zákona o silniční dopravě pokutu ve výši 4 000 Kč a povinnost uhradit paušální částku nákladů ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž argumentoval obdobně jako v podané žalobě. Žalovaný jako odvolací orgán svým rozhodnutím napadeným nyní projednávanou žalobou rozhodl tak, že rozhodnutí krajského úřadu ohledně skutku spočívajícího ve zkrácení týdenního odpočinku zastavil, dále zpřesnil výrok rozhodnutí krajského úřadu a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí krajského úřadu potvrdil.

VI. Posouzení žaloby soudem

10. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Relevantní právní úpravu v dané věci představuje § 36 odst. 1 zákona o silniční dopravě, podle něhož je k projednání správního deliktu v prvním stupni příslušný dopravní úřad, v jehož správním obvodu byla provedena kontrola, na jejímž podkladě byl správní delikt zjištěn, nebo Ministerstvo dopravy, jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu. Řízení o uložení pokuty lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se dopravní úřad, orgán kraje v přenesené působnosti nebo Ministerstvo dopravy o porušení uvedených povinností

dozvěděl, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k porušení došlo.

12. Jak plyne z § 34 odst. 1 zákona o silničním provozu, státní správu podle tohoto zákona vykonává Ministerstvo dopravy a dopravní úřady. Dopravními úřady jsou
 - a) Magistrát hlavního města Prahy, magistráty statutárních měst a obecní úřady obcí s rozšířenou působností ve věcech městské autobusové dopravy a taxislužby a
 - b) krajské úřady v ostatních věcech.
13. V dané věci je nepochybné, že dopravním úřadem ve smyslu tohoto ustanovení je krajský úřad, v jehož správním obvodu byla provedena kontrola, jelikož se jedná o věc nákladní dopravy – tedy krajský úřad, nikoli orgán policie, jak se mylně domnívá žalobce. Lhůta pro zahájení správního řízení o uložení pokuty podle druhé věty § 36 odst. 1 zákona o silniční dopravě běží ode dne, kdy se tento dopravní úřad dozvěděl o porušení povinnosti dopravce. Lhůta, jejíž nedodržení žalobce namítá, tak začala běžet až okamžikem, kdy se krajský úřad dozvěděl o porušení povinností, což se stalo až dne 21. 4. 2015, kdy mu bylo kontrolní doručeno oznámení orgánu policie (srov. např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 2. 1998, č. j. 7 A 167/94-34, uveřejněný v Soudní judikatura ve věcech správních, pod č. 553, sv. 17, r. 1999). Správní řízení bylo zahájeno dne 13. 4. 2016, tedy v den, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi doručením oznámení. Lze tedy přisvědčit žalovanému, že řízení o uložení pokuty bylo zahájeno před uplynutím jednorocní lhůty stanovené § 36 odst. 1 druhou větou zákona o silniční dopravě.
14. Nelze souhlasit s názorem žalobce, podle něhož by uvedený výklad mohl vést ke svévoli správních orgánů. Možnost zahájení řízení o uložení pokuty je vedle subjektivní jednorocní lhůty limitována i objektivní pětiletou lhůtou, což znamená, že v extrémních případech by v důsledku pasivity orgánu policie již nebylo možné přestupek vůbec projednat po uplynutí pěti let od spáchání správního deliktu. V daném případě navíc obsah správního spisu ani nezavdává důvod k pochybnostem o postupu orgánu policie, neboť kontrola byla provedena dne 7. 4. 2015 a oznámení o porušení povinností žalobcem ze dne 13. 4. 2015 spolu s dalšími podklady ze silniční kontroly bylo krajskému úřadu doručeno dne 21. 4. 2015. K oznámení o zjištěných porušeních zákona ze strany orgánu policie tedy došlo bez zbytečného odkladu. V postupu orgánu policie ani žalovaného nelze shledat znaky svévole.
15. Soud tedy shledal jediný uplatněný žalobní bod nedůvodným, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce neměl ve věci úspěch ani z části a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, ostatně jejich přiznání ani nepožadoval.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. června 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu